

مجمع عمومی شورای امنیت

پخش: عمومی

۲۰ جون ۲۰۲۳

متن اصلی: انگلیسی

مجمع عمومی

نشست هفتادوهفتم

مواد آجندا ۳۴

وضعیت در افغانستان

شورای امنیت

سال هفتادوهفتم

وضعیت در افغانستان و پیامدهای آن بر صلح و امنیت بین المللی

گزارش سرمنشی ملل متحد

۱. مقدمه

۱. این گزارش به تاسی از قطعنامه ۶۸/۱۱ مجمع عمومی و قطعنامه ۲۶۲۶ (۲۰۲۲) و قطعنامه ۲۶۷۸ (۲۰۲۲) شورای امنیت ارائه شده است که در آن از سرمنشی ملل متحد خواسته شده است تا هر سه ماه در مورد وضعیت افغانستان و تطبیق مأموریت هیئت معاونت سازمان ملل متحد در افغانستان (یوناما)، منجمله در سطح محلی گزارش ارائه نماید.

۲. این گزارش همچنین معلومات تازه را در مورد فعالیت های سازمان ملل متحد در افغانستان از جمله فعالیت های سیاسی، بشردوستانه، و تلاشهای حقوق بشر از زمان ارائه گزارش قبلی مورخ ۲۷ فبروری ۲۰۲۳ (A/76/328-S/2021/759) تا اکنون ارائه می کند.

۲. تحولات مربوط

۳. طالبان کماکان به حفظ و تحکیم قدرت در افغانستان ادامه دادند. این امر وضعیت نسبتاً عاری از درگیری های مسلحانه را به میان آورده ولی باعث تداوم محدودیت حقوق و آزادی های اساسی شهروندان افغانستان به

ویژه برای زنان و دختران نیز شده است. فعالیت های ملل متحد در افغانستان در زمان تحت پوشش این گزارش هنگامی مستقیماً متاثر شد که وزارت امور خارجه برحال وضع محدودیت های سختگیرانه بالای کارمندان داخلی زن که برای ملل متحد کار می کنند، را به اطلاع رهبری یوناما رسانید. هبة الله آخندزاده، رهبر طالبان نفوذ فزاینده خود بر تصمیمات حکومتداری را در سطح ملی و محلی اعمال کرد. رویداد های امنیتی مربوط به مخالفین مسلح و حملات توسط شاخه خراسان دولت اسلامی عراق و شام (شاخه خراسان داعش) ادامه یافت. یوناما به دریافت ادعا های موثق مبنی بر سوء استفاده و نقض حقوق بشری به شمول [نقض حقوق بشر] علیه مقامات حکومتی و منسوبین امنیتی دولت اسبق ادامه داد که این امر در مغایرت با فرمان عفو عمومی که در آگست ۲۰۲۱ اعلام شد، قرار داشت، و همچنان [نقض حقوق بشر] در برابر افراد متهم به ارتباط با گروه های مسلح مقاومت و شاخه خراسان داعش را به ثبت رسانید. اداره برحال کماکان رشد فعالیت های تجارتي و عواید را گزارش دادند، در حالیکه اداره برحال در مورد کاهش فساد و افزایش محو زمین های خشکسالی نیز گزارش دادند. محاسبات نشان می دهد که احتمال اندک برای توسعه و کاهش فقر وجود دارد زیرا سرمایه گذاری در عرصه انکشاف بسیار محدود بوده و میلیون ها شهروند افغانستان به تداوم مساعدت های بشردوستانه بین المللی وابسته هستند. وضعیت بشردوستانه کماکان وخیم می باشد، چنانچه میزان بی سابقه نیازمندی در تمام ۳۴ ولایت و کمبود جدی مساعدت های بشردوستانه برای سال ۲۰۲۳ تا اکنون وجود دارد.

الف. تحولات سیاسی

۴. به تاریخ ۵ اپریل، امیرخان متقی، وزیر امور خارجه اداره برحال تصمیم مبنی بر وضع محدودیت های سختگیرانه بالای کارمندان داخلی زن که برای ملل متحد کار می کنند را به گونه ای شفاهی به اطلاع نماینده خاص سرمنشی ملل متحد برای افغانستان و رئیس یوناما رسانید و اینکه این تصمیم فوراً نافذ می باشد. تنها سکتور های صحت و آموزش های ابتدائی از این تصمیم مستثنی قرار داده شد. ملل متحد به تاریخ ۵ و ۱۱ اپریل اعلامیه هایی را مبنی بر محکومیت [این تصمیم] صادر کرد و در آن تذکر داد که این سازمان از کارمندان داخلی اعم از زنان و مردان خواهد خواست تا به دفاتر ملل متحد حاضر نشوند به استثنای تعداد اندک و معین که وظایف ضروری را انجام می دهند. این وضعیت کماکان برای یوناما ادامه یافت و به گونه ای مداوم تحت نظارت است. به تاریخ ۱۲ اپریل، ذبیح الله مجاهد، سخنگوی طالبان اظهار داشت که طالبان توقع داشت که ملل متحد محدودیت های سختگیرانه را رعایت خواهد کرد، هرچند یکبار دیگر روی این تعهد تاکید نمود که در امور ملل متحد مداخله نمی کند. یوناما با تمام امکانات با اداره برحال در تماس است تا این محدودیت های سختگیرانه برطرف گردد.

۵. به تاریخ ۱ و ۲ می، سرمنشی نشست نمایندگان خاص را در مورد افغانستان تدویر نمود تا تعامل بین المللی حول اهداف مشترک را یکبار دیگر تجدید نماید. فریدون سینیرلی اوغلو که در ماه می به عنوان هماهنگ کننده ویژه تعیین شد و مسئولیت ارزیابی مستقل را به تاسی از قطعنامه شماره ۲۶۷۹ (۲۰۲۳) شورای امنیت به عهده دارد، در این نشست به عنوان ناظر حضور یافت. اشتراک کنندگان نیاز به استراتژی تعامل را برجسته ساختند که زمینه را برای ثبات افغانستان مساعد می سازد و همچنان به نگرانی های مهم که از سوی جامعه جهانی مطرح شده، رسیدگی می کند. این نگرانی ها شامل عدم حکومتداری فراگیر؛ نقض حقوق بشر، به ویژه حقوق زنان و دختران؛ حضور دوامدار گروه های تروریستی؛ و قاچاق مواد مخدر می شود.

۶. هرچند کشور های مختلف اولویت هایی متفاوت را برای این نگرانی ها قایل شدند، در مجموع همه پذیرفتند که این نگرانی ها با هم ارتباط ناگسستگی دارند. در این نشست، خواست شورای امنیت مندرج قطعنامه شماره ۲۶۸۱ (۲۰۲۳) مورخ ۲۷ اپریل ۲۰۲۳ مبنی بر حضور کامل، مساویانه، معنی دار و مصئون زنان و دختران افغانستان بازتاب یافت. قبل از نشست نمایندگان خاص، جاپان و امارات متحده عربی با حمایت موسسه ملل

متحد برای تساوی جنسیت و تقویت زنان (دفتر ملل متحد برای زنان) نشست مشورتی را میان گروه های مختلف زنان افغان و نمایندگان کشور های عضو مستقر در نیویارک را برگزار کردند. زنان افغان یکبار دیگر روی حضور کامل، مساویانه و معنی دار شان در تمام نشست های تصمیم گیری مربوط به افغانستان تاکید نمودند. به همین ترتیب، افزون بر رایزنی های دوامدار با زنان افغانستان در سراسر کشور، یوناما همراه با شرکای ملل متحد جلسات مجازی را با گروه های مختلف زنان افغانستان در نقاط مختلف قبل و بعد از نشست نمایندگان خاص دایر نمود تا اطمینان حاصل گردد که نیازمندی ها و نظریات زنان افغانستان در تمام تصمیم و فعالیت های تحت رهبری ماموریت ملل متحد در نظر گرفته می شود. هبةالله آخندزاده، رهبر طالبان، کماکان نفوذ خود بر تصمیمات حکومتداری را در سطح ملی و محلی افزایش بخشید. او فرامین جدید مبنی بر تعیینات و تغییر مقامات بلندپایه اداره برحال را صادر کرد. تمام افراد گماشته شده مردان بوده و به پیمانهای گسترده مربوط به گروه طالبان می باشند. در سطح ملی، این [تعیینات] شامل تعیین هدایت الله بدری، وزیر پیشین اداره برحال، منحصت رئیس بانک مرکز افغانستان به تاریخ ۲۲ مارچ می شود، در حالیکه پست وزیر مالیه اداره برحال کماکان خالی باقی مانده است؛ و [این تعیینات همچنان] در برگرنده تعیین چهار معین در وزارت های احیاء و انکشاف دهات، انرژی و آب، حج و اوقات، و اقوام و قبایل اداره برحال می باشد. به تاریخ ۱۶ می، رهبر طالبان مولوی عبدالکبیر محمد جان، معاون رئیس الوزراء را منحصت سرپرست رئیس الوزراء تعیین کرد و گفته می شود که این پس از مریضی محمد حسن آخند، متصدی فعلی، صورت گرفت. تعیینات محلی شامل تعیین ۹ والی ولایت، پنج معاون والی، حداقل ۲۰ ولسوال و دو شهردار ولایتی می شود. حدود ۵۰ رئیس در سطح ملی و محلی تغییر کرد. به تاریخ ۴ اپریل، سخنگوی طالبان اظهار کرد که بخشی از دفتر او به کندهار منتقل شده است. به تاریخ ۱ اپریل و ۴ می، ستره محکمه اداره برحال از تغییرات در ۲۲ پست قضائی خبر داد که شامل ۱۰ پست در محاکم استیناف ولایتی، روسای جدید برای محاکم ابتدائیه شهری و قضات محکمه نظامی و ابتدائیه در ولایت های هلمند، هرات و غزنی می شود.

۷. گفته می شود اداره برحال به پرداخت معاشات کارمندان خدمات ملکی به شمول کارمندان خدمات ملکی زن که به اکثر شان پس از تسلط طالبان گفته شد تا به محل کار نیایند، ادامه داد. به تاریخ ۱۱ اپریل، رئیس عواید وزارت مالیه برحال گزارش داد که این وزارت مبلغ ۴ میلیارد افغانی (حدود ۴۵.۷ میلیون دالر) را برای تقاعدی کارمندان متقاعد دولتی تخصیص داده که در انتظار تائید رهبر طالبان می باشد. به تاریخ ۱۷ اپریل، ریاست اداره امور برحال پرداخت معاشات هفت ماهه کارمندان پیشین شورای عالی صلح و مصالحه ملی را اعلان کرد.

۸. پس از تصویب بودجه ملی سال مالی ۱۴۰۲ توسط کابینه اداره برحال به تاریخ ۲۸ فبروری، وزارت مالیه اداره برحال به تاریخ ۹ اپریل اعلان کرد که تخصیص اولیه برای مصرف مورد تائید قرار گرفته و در انتظار تائید نهائی بودجه از سوی رهبری طالبان در کندهار می باشد.

۹. در سطح محلی، به تاریخ ۲۱ فبروری، وزارت امور داخله اداره برحال گزارش داد که ساختار اداری ۱۲ ولایت به دلیل سازگاری و افزایش ولسوالی ها به شمول دفاتر اداری ولسوالی ها، تغییر کرده است و گفته می شود که هدف آن بهبود عرضه خدمات می باشد. به اساس گفته های اداره برحال، این تغییرات تعداد ولسوالی ها را از ۳۹۱ به ۴۲۰ ولسوالی در سراسر کشور افزایش می دهد. رهبر طالبان به ایجاد شورا های علماء در ولایات ادامه داد تا نظارت اداری را انجام داده و منازعات محلی را حل و فصل نمایند. به اساس اعلامیه های عمومی و معلومات ارائه شده از سوی اداره برحال به یوناما، حداقل ۲۲ شورای علماء تا اکنون رسماً ایجاد شده است.

۱۰. نمایندگان بلندپایه اداره برحال سفر های ولایتی و ولسوالی را به هدف تمرکز روی ارتباط با مردم محل و پروژه های اقتصادی به شمول جاده ها، بند ها و مساعدت های زراعتی در روستا ها انجام دادند. طبق اظهارات منابع طالبان، گفته می شود کمیسیون جلوگیری از غصب و استرداد زمین های غصب شده ۵۰۰۰۰۰ جریب

(۱۰۰۰۰۰ هکتار) زمین غصب شده را مسترد نموده که شامل ۱۶۰۰۰ جریب (۳۲۰۰ هکتار) زمین در کابل می شود.

۱۱. مخالفین سیاسی در خارج از افغانستان به شمول مقامات پیشین جمهوریت و چهره های سیاسی که کشور را ترک کرده اند، کماکان به ارائه پیشنهادات برای گفتگوی بین الافغانی و خواست شان مبنی بر حمایت بین المللی از تلاش های آنها، ادامه دادند و همچنان برای عدم به رسمیت شناختن طالبان دادخواهی نمودند. چهره های مخالف جلسات متعدد را در بیرون از کشور برگزار کردند تا پیشنهادات شان را مطرح نمایند. این جلسات شامل اجلاس فکر آینده افغانستان که به تاریخ ۱۰ الی ۱۲ اپریل در دوحه برگزار شد، و کنفرانس دومی که به تاریخ ۲۴ و ۲۵ اپریل در ویانا دایر گردید، می شود. کمیسیون تماس برای بازگشت مقامات پیشین و چهره های سیاسی افغانستان از بازگشت ۲۰ فارغ التحصیل اکادمی نظامی هندوستان و ۱۳ مقام پیشین جمهوریت از ترکیه، اروپا و ایالات متحده امریکا خبر داد.

۱۲. اداره برحال به تلاش ها برای تغییر چهارچوب ساختاری و حقوقی جمهوری پیشین ادامه داد. به تاریخ ۸ مارچ، رهبر طالبان فرمانی را مبنی بر لغو اداره لوی سارنوالی و جاگزین کردن آن با ریاست عمومی نظارت و تعقیب فرامین و اوامر صادر کرد. به تاریخ ۲۱ مارچ، ریاست اداره امور برحال به اطلاع یوناما رسانید که کارشناسان مسلکی استخدام شده اند تا در روند بازبینی قوانین همکاری نمایند، در حالیکه به تاریخ ۲۵ اپریل سخنگوی طالبان یکبار دیگر تاکید کرد که روند تسوید قانون اساسی بر مبنای شریعت اسلامی در جریان است. در مدت تحت پوشش این گزارش، رهبر طالبان سه فرمان را پیرامون مبارزه با فساد و خویش خوری صادر کرد که در آن اشتراک مقامات اداره برحال در قرارداد های دولتی (به تاریخ ۱۲ مارچ) و استخدام پسران و اقارب افراد در نهاد های تحت مسئولیت آنها شد (به تاریخ ۱۸ مارچ) منع قرار داده شد، و روند توزیع زمین دولتی - اجاره یا فروش - را تنظیم می کرد (۲۰ مارچ). محاکم برحال روند رسیدگی مجدد قضایای را که قبل از تسلط طالبان فیصله شده بود، آغاز کرد زیرا اداره برحال ادعا کردند که این تصامیم بر مبنای فساد گرفته شده و در مغایرت با شریعت می باشند.

۱۳. رهبر طالبان نفوذ مستقیم بیشتر را به ارگان های امنیتی اداره برحال وارد کرد. این امر شامل جابجائی شش قوماندان امنیه ولایت و هفت قوماندان امنیه ولسوالی، پنج قوماندان قول اردو، رئیس یک ریاست ولایتی استخبارات، استعفا و انتقال چند فرماندهی نیروهای ویژه به کندهار، و تعویض چند فرقه دیگر می شود.

۱۴. یوناما در مجموع ۲۵ نشست آگاهی دهی را در ۱۶ ولایت پیرامون موضوعات مربوط به حکومتداری روی دست گرفت که شامل [آگاهی دهی] پیرامون اصول حکومتداری خوب، عرضه خدمات و دسترسی دختران به آموزش برای اداره برحال، علماء، نهاد های جامعه مدنی، رسانه ها، جوانان، و سایر اقشار جامعه می شود. یوناما در ۴۲ جلسه پی که از سوی اداره برحال با باشندگان محل پیرامون نیازمندی های محلی و تنش های قومی برگزار شد، اشتراک نمود. نمایندگان محلات همواره نگرانی شان را در مورد فضای محدود مدنی و ارعاب نهاد های جامعه مدنی، رسانه ها و کارمندان زن ابراز داشتند. وضع محدودیت های سختگیرانه بالای کارمندان زن ملل متحد روند آگاهی دهی ملل متحد به افغان های ذیدخل به ویژه زنان را متاثر ساخته است.

ب. امنیت

۱۵. از ۱ فبروری الی ۲۰ می، کاهش اندک در مجموع تعداد رویداد های امنیتی مربوط به منازعات در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۲۲ به میان آمد. ملل متحد ۱۶۵۰ رویداد امنیتی را ثبت کرد که ۱ درصد کمتر از ثبت ۱۶۶۸ رویداد ها در عین زمان در سال ۲۰۲۳ می باشد. آمار موجود نشان می دهد که درگیری های مسلحانه ۵۰۴ درصد - از ۱۳۳ مورد به ۶۶ مورد - کاهش یافته است؛ حملات انتحاری از صفر مورد به سه مورد افزایش یافته است؛

انفجار مواد منفجره تعبیه شده الی ۳۵.۸ درصد - از ۹۲ مورد به ۵۹ مورد - کاهش یافته است؛ دستگیری ها ۸.۷ درصد - از ۴۹۴ مورد به ۵۳۶ مورد - افزایش یافته است؛ و قتل ها الی ۴۰ درصد - از ۹۹ مورد به ۵۹ مورد - کاهش یافته است. میزان گزارش جرایم کماکان بلند می باشد و سرقت، دزدی و قتل بیشترین انواع جرایم ثبت شده را تشکیل می دهد. حدود ۲۲ منازعه بالای زمین، علفچرها و توزیع آب ثبت شد. مناطق شمالشرقی، غربی و شرقی ۵۳ درصد کل رویداد های ثبت شده را احتوا می کرد و ننگرهار، هرات و کندهار متاثر ترین ولایات بودند.

۱۶. در مدت تحت پوشش این گزارش، تعداد حملات مسلحانه مخالفین و درگیری های مسلحانه با اداره برحال در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۲۲ کاهش یافت. یوناما حملاتی را ثبت کرد که مسئولیت آن ها را سه گروه عمده مقاومت مسلحانه که در افغانستان فعالیت دارند، به عهده گرفتند. جبهه مقاومت ملی، جبهه آزادی افغانستان و حرکت آزادی افغانستان مسئولیت حملات در هشت ولایت را پذیرفتند. نیروهای امنیتی اداره برحال تحت اثر وزارت دفاع برحال به انجام عملیات ها برای هدف قرار دادن جنگجویان مخالف ادامه دادند که این شامل عملیات مورخ ۱۱ اپریل بالای جبهه آزادی افغانستان در ولسوالی سالنگ ولایت پروان می شود که گفته می شود در آن هشت جنگجوی مخالف کشته شد.

۱۷. تعداد حملات که مسئولیت آن را شاخه خراسان داعش به عهده گرفت یا حملاتی که به آنها نسبت داده شد، کاهش یافت. از ۱ فبروری الی ۲۰ می، ملل متحد ۱۱ حمله توسط این گروه را در ۵ ولایت ثبت کرد در حالیکه این آمار در عین زمان در سال ۲۰۲۲ به ۶۲ حمله در ۱۲ ولایت می رسید. رویداد هایی که شاخه خراسان داعش مسئولیت آن را به عهده گرفتند شامل رویداد های آتی می شود: یک حمله انتحاری به تاریخ ۸ مارچ که در آن محمد داوود مزمل، والی ولایت بلخ اداره برحال در مزار شریف کشته شد، انفجار مواد منفجره تعبیه شده در یک مرکز فرهنگی به تاریخ ۹ مارچ که گردهمایی خبرنگاران در مزار شریف را هدف قرار داد، و یک حمله انتحاری به تاریخ ۲۷ مارچ در شهر کابل جوار یک پسته امنیتی در نزدیکی وزارت امور خارجه اداره برحال. نیروهای امنیتی اداره برحال به اجرای عملیات ها برای مبارزه با شاخه خراسان داعش منجمله در ولایات کابل، بلخ، فاریاب، جوزجان، نیمروز، پروان، کندز و تخار ادامه دادند.

۱۸. رویداد های مرزی کاهش یافت. مجموعاً، ۱۴ رویداد در منطقه ی میان افغانستان و پاکستان به وقوع پیوست که شامل درگیری ها به تاریخ ۲۰ فبروری در مرز تورخم و به تاریخ ۱۳ مارچ در ولسوالی برمل ولایت پکتیکا می شود. شش رویداد در امتداد مرز با جمهوری اسلامی ایران اتفاق افتاد که در برگرفته رویداد های آتی می شود: توقیف و بعداً رهائی یک افسر پولیس سرحدی ایران به تاریخ ۲۷ فبروری توسط نیروهای امنیتی برحال؛ درگیری مسلحانه میان نیروهای امنیتی برحال و پولیس سرحدی ایران در نیمروز به تاریخ ۵ مارچ که گفته می شود [درگیری] بر سر قاچاق در سرحد به وقوع پیوست؛ و رویداد های مورخ ۱۵ مارچ و ۷ می در نیمروز که گفته می شود پولیس سرحدی ایران، افغان هایی را که برای عبور از مرز به جمهوری اسلامی ایران تلاش می کردند، هدف قرار داد. حداقل چهار رویداد در امتداد مرز تاجکستان به وقوع پیوست که شامل رویداد های مورخ ۲۱ و ۲۴ فبروری، ۲۸ اپریل و ۹ می مربوط به قاچاق مواد مخدر می شود.

۱۹. به تاریخ ۲۲ فبروری، یک هیئت بلند پایه پاکستانی که در رأس آن خواجه محمد آصف، وزیر دفاع و جنرال ندیم انجم، رئیس خدمات استخبارات داخلی آن کشور قرار داشت، از کابل دیدن کرد تا پس از ادعا های مبنی بر روابط میان اداره برحال و تحریک طالبان پاکستان و مسدود شدن مرز عبوری تورخم توسط اداره برحال از ۱۹ الی ۲۵ فبروری، در میان سایر موارد، موضوعات امنیتی را به بحث گیرند. به تاریخ ۱ مارچ، از اثر یک انفجار که مسئولیت آن را هیچ جناحی به عهده نگرفت، در یک هتل در ولسوالی متون ولایت خوست که اعضای تحریک طالبان پاکستان در آنجا رفت و آمد مکرر داشتند، ۱ تن کشته و ۱۰ تن دیگر مجروح شد.

۲۰. یوناما به ارزیابی خطرات احتمالی مربوط به سلاح های [دارای کالیبر] پائین و سلاح های سبک ادامه داد. این سازمان چهارچوب کاهش خطرات احتمالی را نهائی ساخت که تلاش های بعدی یوناما و جوانب ذی‌علاقه را در راستای کاهش خطرات برخاسته از مبادله غیرقانونی و جمع آوری بیش از حد و تغییر مسیر سلاح های [دارای کالیبر] کوچک و سلاح های سبک و مواد منفجره در افغانستان و منطقه، جهت می دهد.

۲۱. از ۱ فبروری الی ۲۰ می، ملل متحد ۱۰۱ مورد ضبط ذخیره‌گاه های سلاح در ۳۰ ولایت کشور را ثبت کرد. به تاریخ ۲ اپریل، وزارت امور داخله برحال به همه اعضای ملکی و نظامی اداره برحال که سلاح حمل می کنند، یک ماه ضرب الاجل تعیین کرد تا سلاح های شان را در ریاست خدمات عامه وزارت امور داخله برحال ثبت نمایند.

۲۲. از ۱ فبروری الی ۲۰ می، ملل متحد ۶۲ رویدادی را ثبت کرد که کارمندان این سازمان را مستقیماً متاثر ساخت و [این رویدادها] شامل ۲۶ مورد ارباب، هشت رویداد جرمی، ۱۱ مورد توقیف و ۱۵ رویدادی که محوطه ها، دفاتر و جایگاه های ملل متحد را متاثر ساخت، می شود. مجموع این آمار کاهشی را نسبت به عین زمان در سال ۲۰۲۲ نشان می دهد که این رقم به ۷۹ مورد می رسید. پس از وضع ممنوعیت مورخ ۲۴ دسمبر مبنی بر منع کار زنان افغان در موسسات غیردولتی بالای ملل متحد، اداره برحال به تاریخ ۱۱ فبروری مانع ورود تمام کارمندان داخلی زن ملل متحد (که مجموعاً چهار زن به شمول یک کارمند قراردادی امنیتی ملل متحد را متاثر ساخت) به دفتر یوناما در جلال آباد شد. مجموعاً پنج کارمند داخلی زن که در دو موسسه ملل متحد در ولایت ننگرهار کار می کردند، نتوانستند به تاریخ ۲۸ فبروری به دفاتر شان بروند و این رویداد به تاریخ ۱۷ می برای یک کارمند داخلی زن این سازمان در ولایت کندهار اتفاق افتاد.

ج. همکاری های منطقی

۲۳. موسسات و کشور های منطقه به تعاملات دوجانبه و چند جانبه با اداره برحال ادامه دادند. گفتگوها شامل موضوعاتی چون حکومت فراگیر، حقوق بشر به شمول حقوق و آزادی های زنان، مبارزه با تروریسم، امنیت سرحداث، مبارزه با مواد مخدر و همکاری های اقتصادی می شود.

۲۴. چندین اجلاس منطقی دایر شد. به تاریخ ۷ مارچ، نمایندگان خاص گروه مشترک کاری هند - آسیای مرکزی برای افغانستان حمایت شان را از حکومت فراگیر در افغانستان، حقوق بشر و حقوق زنان، مبارزه با تروریسم و مساعدت های بشردوستانه اعلان کردند. از ۶ الی ۹ مارچ، طارق بخیت، نماینده خاص سرمنشی سازمان همکاری های اسلامی (OIC) برای افغانستان به کابل و کندهار سفر کرد تا جلسه‌ی مورخ ۱۱ جنوری کمیته اجرائی این سازمان را پیگیری نماید. به تاریخ ۱۶ و ۱۷ مارچ، شورای وزیران امور خارجه سازمان همکاری های اسلامی که در نواکچوت تدویر جلسه داد، به حمایت از حقوق زنان به آموزش و کار در افغانستان در مطابقت با اصول اسلامی، ارائه مساعدت های بشردوستانه و مبارزه با تروریسم متعهد شد. به تاریخ ۵ می، وزرای خارجه سازمان همکاری های شانگهای در گواهی هندوستان تدویر جلسه داد و توافق نمود تا فعالیت های گروه تماس افغانستان سازمان همکاری های شانگهای را که پس از تسلط طالبان متوقف شده بود، از سر گیرد.

۲۵. مقامات بلند پایه اداره برحال در تعدادی از نشست های چند جانبه اشتراک کردند. به تاریخ ۱۳ اپریل، وزرای خارجه کشور های همسایه افغانستان در ازبکستان ملاقات کردند و اعلامیه سمرقند را تصویب کرده و در آن از اداره برحال خواستند تا حکومت فراگیر را تشکیل دهند؛ حقوق زنان و اقلیت ها را رعایت نمایند؛ میکائیم هماهنگ را برای مساعدت های بشردوستانه ایجاد نمایند؛ و تدابیر مشترک قوی را برای مبارزه با تروریسم و قاچاق مواد مخدر روی دست گیرند. امیر خان متقی، وزیر خارجه اداره برحال در این نشست حضور داشت. به تاریخ ۶ می، امیرخان متقی، وزیر خارجه همراه با نورالدین عزیز، وزیر تجارت و صنایع اداره برحال در پنجمین نشست سه

جانبه با بلاول بهوتو زرداری، وزیر خارجه پاکستان و چین گانگ، وزیر خارجه چین اشتراک کرد که منتج به اعلامیه مشترک شد که بیانگر نیت طرف ها برای تقویت تعاملات سیاسی، همکاری در مبارزه با تروریسم و تجارت، سرمایه گذاری و اتصال به اساس چهارچوب سه جانبه بود.

۲۶. تعاملات دوجانبه عمدتاً روی موضوعات امنیتی، اقتصادی، تجارقی و اتصال و همچنان آموزش دختران متمرکز بود. به تاریخ ۲۲ فبروری، یک هیئت پاکستانی که خواجه محمد آصف، وزیر دفاع آن کشور در رأس آن قرار داشت، به کابل سفر کرد تا روی تقویت امنیت سرحدات گفتگو نماید. به تاریخ ۲۰ مارچ، لولواخ الخاطر، معاون وزیر خارجه قطر؛ حبیب الله آغا، وزیر معارف اداره برحال و نمایندگان صندوق وجهی ملل متحد برای اطفال در دوحه ملاقات کردند تا آینده‌ی معارف به شمول آموزش دختران در افغانستان را به بحث گیرند. به تاریخ ۲۲ مارچ، یک هیئت از پاکستانی که در رأس آن عبدالعزیز کاملوف، نماینده خاص رئیس جمهوری برای پالیسی خارجی قرار داشت، با عبدالغنی برادر، معاون رئیس الوزرای برحال؛ یعقوب مجاهد، وزیر دفاع برحال؛ و وزیر خارجه برحال در کابل ملاقات کرد تا پروژه های اقتصادی دوجانبه و منطقوی، امنیت سرحدات، و همکاری در مدیریت منابع آبی را مورد بحث قرار دهد. به تاریخ ۱۵ اپریل، سیریک ژومانگین، معاون نخست وزیر و وزیر تجارت قزاقستان از کابل دیدن کرد تا روی موضوعات تجارت، سرمایه گذاری، و اطاق تجارت مشترک بحث نماید. به تاریخ ۱۲ می، شیخ محمد بن عبدالرحمن بن جاسم الثانی، نخست وزیر و وزیر خارجه قطر با محمد حسن آخند، رئیس الوزراء در کندهار دیدار کرد. آنها وضعیت اقتصادی و بشری موجود در افغانستان را به بحث گرفتند.

۲۷. اداره برحال به تعامل روی سرمایه گذاری خارجی و اتصال ادامه داد. در ضمن سایر موارد، آنها ایجاد کنسورسیوم سرمایه گذاری با حضور شرکت های روسی، ایرانی و پاکستانی و تعامل با یک شرکت چینیائی پیرامون استخراج لیتیم و زیرساخت های اقتصادی را بالترتیب به تاریخ ۲۲ فبروری و ۱۳ اپریل اعلان کردند. به تاریخ ۵ مارچ، جمهوری اسلامی ایران مرکز تجارقی دایمی خود را در کابل افتتاح کرد. اداره برحال کار روی خط ریل اندخوی - شبرغان را به تاریخ ۱۳ مارچ آغاز کرد؛ راه ترانزیت برای پترول ترکمنستان به پاکستان از طریق کندهار را به تاریخ ۲۹ اپریل افتتاح نمود؛ پلان ها برای خط جدید ریل که آسیای مرکزی را از طریق مزار شریف، هرات و کندهار به آسیای جنوبی وصل می کند، به تاریخ ۱ می اعلان کرد؛ و نخستین قطار میان جمهوری اسلامی ایران و افغانستان از مسیر هرات - خاف را به تاریخ ۹ می آزمایش نمود. به تاریخ ۱۳ می، مقامات ازبکستان، افغانستان و پاکستان دفتر هماهنگی برای خط قطار ترانزیتی افغانستان را در تاشکند افتتاح کردند.

۲۸. در مدت تحت پوشش این گزارش، کارمندان دیپلوماتیک اداره برحال پست های سفارت افغانستان در تهران را به تاریخ ۲۷ فبروری، کنسولگری افغانستان در استانبول ترکیه را به تاریخ ۲۸ فبروری و دوی را به تاریخ ۱۴ مارچ به دست آوردند. به تاریخ ۲۵ مارچ، ذبیح الله مجاهد، سخنگوی طالبان پُست گذاشت که افراد گماشته شده از سوی طالبان در حال حاضر در چندین سفارت افغانستان به شمول چین، (جمهوری اسلامی) ایران، پاکستان، فدراتیف روسیه، ترکمنستان و قطر بر علاوه کنسولگری [این کشور] در ترکیه و امارات متحده عربی، مصروف خدمت هستند.

۲۹. یوناما به تقویت همکاری های منطقوی منجمله از طریق میزبانی جلسات ماهانه سفرای منطقه در کابل ادامه داد تا گفتگو با اداره برحال در مورد رفع ممنوعیت بالای زنان و دختران، مبارزه با تروریسم و حقوق بشر را هماهنگ سازد. از ۸ الی ۱۰ مارچ، معاون نماینده خاص سرمنشی (در امور سیاسی) برای افغانستان در یوناما نشست مشورتی را در اسلام آباد با مقامات پاکستانی و نمایندگان مجمع کارشناسان پاکستان در مورد وضعیت در افغانستان برگزار نمود. به تاریخ ۱۹ اپریل، یوناما در کنفرانس بین المللی به هدف بررسی چالش ها و فرصت ها برای دیپلوماسی

و همکاری آب میان آسیای مرکزی و افغانستان که توسط مرکز منطوقی ملل متحد برای دیپلوماسی بازدارنده برای آسیای مرکزی در آلماتا دایر شده بود، اشتراک کرد.

۳. حقوق بشر

۳۰. از تاریخ ۴ ماه فبروری الی ۲۰ ماه می، یوناما به تعداد ۲۹۲ نفر تلفات ملکی (۸۸ کشته و ۲۰۴ زخمی) را ثبت نمود. مواد انفجاری جاسازی شده و اشیای منفجر ناشده علل عمده آسیب به افراد ملکی بود.

۳۱. بین اول ماه جنوری و ۳۱ ماه مارچ، گروپ کاری نظارت و گزارشدهی ۳۱۵ مورد تخطی های شدید علیه ۱۶۵ طفل را تثبیت کرد. قتل و معیوب سازی شایع ترین تخطی های ارتکاب شده علیه اطفال باقی مانده و ۸۵ درصد مجموع تخطی های تثبیت شده را تشکیل میدهد.

۳۲. یوناما قتل های فراقانونی، دستگیری ها و بازداشت های خودسرانه، شکنجه و بدرفتاری توسط مقامات اداره حاکم علیه مقامات دولتی سابق و اعضای نیروهای دفاعی و امنیتی ملی افغانستان را کماکان ثبت نمود. یوناما دست کم چهار مورد قتل های فراقانونی، ۶۳ مورد دستگیری ها و بازداشت های خودسرانه و ۱۲ مورد شکنجه و بدرفتاری را در جریان این دوره گزارشدهی ثبت نمود. تخطی های حقوق بشری که از سوی مقامات اداره حاکم علیه افراد متهم به وابستگی به گروه های مقاومت مسلحانه، عمدتاً جبهه مقاومت ملی و داعش-خراسان صورت گرفت، در جریان این دوره ثبت شد که شامل دست کم شش مورد قتل های فراقانونی، ۱۲۷ مورد دستگیری و بازداشت های خودسرانه و هشت مورد شکنجه و بدرفتاری بود.

۳۳. بتاريخ ۵ ماه می، یوناما گزارشی را در مورد مجازات بدنی و حکم اعدام در افغانستان منتشر کرد.^۱ گزارش نشان داد که یک مورد حکم اعدام در ملاء عام و دست کم ۴۳ شلاق در ملاء عام بین ۱۳ نوامبر ۲۰۲۲ و ۳۰ اپریل ۲۰۲۳ اجرا شد. بتاريخ ۴ ماه می، در یک ویدیویی که توسط ستره محکمه منتشر شد، شیخ عبدالمالک حقانی، معاون ستره محکمه اداره حاکم اظهار اظهار داشت که رهبری اداره حاکم به تمام محاکم توصیه کرده است که فیصله ها در مورد مجازات حدود و قصاص باید با دقت و براساس اصول شرعی صورت گیرد و قبل از اجرای آنها برای "تصویب رهبری" ارائه شود. او همچنان اظهار داشت که از زمان تأسیس محاکم اسلامی در سراسر کشور تاکنون حدود ۱۷۵ حکم مجازات قصاص، ۷۹ حکم دیت (خون بها)، ۳۷ حکم سنگسار، ۴ حکم سقوط دیوار بالای فرد محکوم، ۱۰۳ حکم مجازات حدود و ۱۵۶۲ مجازات تعزیری توسط محاکم اداره حاکم صادر شده است.

۳۴. فعالان جامعه مدنی عمدتاً به دلیل صحبت کردن در مورد حقوق زنان و دختران تحت بازداشت های قرار میگرفتند. قرار گزارش بتاريخ ۱۱ ماه فبروری در کابل، نرگس سادات، فعال حقوق زنان از سوی مقامات اداره حاکم در ارتباط با دادخواهی دستگیر شد. او بتاريخ ۱۰ اپریل آزاد شد. بین تاریخ ۶ و ۸ ماه مارچ، تظاهرات زنان علیه محدودیت ها بالای زنان در ولایت های کابل و غور توسط مقامات اداره حاکم متفرق شد. بتاريخ ۲۶ مارچ در کابل، ۲۵ تن از زنان تظاهراتی را راه اندازی نمودند و خواستار حقوق شان برای تحصیل و کار شدند. این تظاهرات توسط نیروهای امنیتی اداره حاکم متفرق شد و منجر به دستگیری چهار زن گردید که روز بعد آزاد شدند. بتاريخ ۲۷ ماه مارچ در کابل، مطیع الله ویسا، رئیس نهاد Pen Path یک نهاد جامعه مدنی که برای بازگشایی مکاتب دختران کمپاین میکرد، توسط اداره عمومی استخبارات اداره حاکم دستگیر گردید. ذبیح الله مجاهد سخنگوی طالبان در یک مصاحبه رسانه ای گفت که آقای ویسا به دلیل تحقیقات در رابطه با "اطلاعات مشکوک در مورد وی" و

^۱ حقوق بشر یوناما. "مجازات بدنی و حکم اعدام در افغانستان" ۵ اپریل ۲۰۲۳ قابل دسترس در <https://unama.unmissions.org/corporal-punishment-and-death-penalty-afghanistan>

"سازماندهی جلسات و برقراری تماس هایی که باعث نگرانی شده بود" بازداشت شد. در زمان نوشتن این گزارش، او همچنان در بازداشت به سر میبرد.

۳۵. مقامات اداره حاکم به مداخله در کار مسئولین رسانه ها کماکان ادامه دادند. در ماه فبروری، به شبکه های مخابراتی دستور داده شد تا سایت های فارسی و پشتو صدای امریکا و رادیو آزادی را مسدود کنند. بتاريخ ۱۴ فبروری در کابل، نیروهای امنیتی اداره حاکم به یک شبکه تلویزیونی به دلایل نامعلوم یورش بردند. وزارت اطلاعات و فرهنگ اداره حاکم دستورات عملیاتی را برای کسانی که کانال های یوتیوب را پیش میبرند معرفی نمود که شامل اخذ جواز فعالیت و پرداخت مالیات در هر سه سال بود.

۳۶. وزارت امر به معروف و نهی از منکر اداره حاکم و ریاست های ولایتی آن به اجرای محدودیت های وضع شده بالای سلمانی ها همچنان ادامه دادند. محدودیت های وزارت امر به معروف و نهی از منکر اداره حاکم بتاريخ ۴ ماه فبروری و ۲۱ ماه مارچ شامل ممنوعیت تجلیل از روز والتانین یا روز عاشقان و جشن نوروز بود. تدابیر خاص در ماه مبارک رمضان نیز اعمال شد که شامل بستن دوکان ها در هنگام نماز (در ولایت های بلخ و کندز در شمال) و ممنوعیت ورود زنان به رستوران های دارای باغ (در ولایت هرات در غرب) بود. مقامات اداره حاکم ۲۱ ماه اپریل روز اول عید سعید فطر اعلان کردند که مطابق به تقویم اسلامی آخرین روز ماه مبارک رمضان بود. بتاريخ ۲۱ ماه اپریل، در ولایت دایکندی، کارکنان قلمندانی امنیه پیروان مذهب شیعیه را در ایست های بارزیسی وسایط مجبور به افطار نمودند.

۳۷. وضعیت حقوق بشر و آزادیهای زنان و دختران بدتر شد. بتاريخ ۲۱ ماه مارچ، در حالیکه مکاتب ابتدایی و ثانوی در ولایت های سردسیر برای سال تعلیمی جدید دوباره باز شدند، مکاتب ثانوی دخترانه در سراسر افغانستان بسته باقی ماندند. مطابق به گفته گزارشگر خاص در امور وضعیت حقوق بشر در افغانستان، فرمان های اخیر در مورد ممنوعیت زنان و دختران از همه تعلیمات بالاتر از سطح ابتدایی، دسترسی به پارک ها، سالون های ورزشی و حمام های عمومی و کار کردن در مؤسسات غیردولتی و سازمان ملل متحد تخطی های موجود حقوق بشری زنان را که یکی از شدید ترین موارد در جهان است عمیق تر میسازد. نقض حقوق بشری زنان و دختران بطور کلی خطر مواجهه با خشونت و سوء استفاده را افزایش میدهد و برعلاوه تأثیر منفی بر اقتصاد و ارائه خدمات حیاتی بشری پیامد های جدی بر سلامت جسمی و روحی آنها بجا میگذارد. مکتوبی که از سوی وزارت معارف اداره حاکم بتاريخ ۲۱ ماه مارچ در رسانه های اجتماعی منتشر شد، بیان داشت که "برای فعال صرف مکاتب دخترانه از صنف اول الی ششم" بازگشایی خواهند شد. به همین ترتیب، در حالیکه سال تحصیلی جدید برای پوهنتون ها از تاریخ ۶ مارچ آغاز شده بود، به زنان اجازه داده نشد تا تحصیلات شانرا پس از تعلیق پوهنتون ها توسط مقامات اداره حاکم در ۲۰ دسامبر از سر بگیرند.

۳۸. مؤسساتی که توسط زنان پیش برده میشود مورد هدف مقامات اداره حاکم قرار گرفتند. بطور مثال، بتاريخ ۷ اپریل، در ولایت هرات، وزارت اقتصاد اداره حاکم مؤسسه صدای زنان را که یک مؤسسه غیردولتی تحت رهبری زنان است، از تصمیم رهبری طالبان در مورد بسته شدن آن به اتهام فعالیت های خارج از وظایف اش مطلع ساخت که مؤسسه مذکور آن اتهام را رد کرد. وزارت اقتصاد اداره حاکم به پرسونل خود هدایت داد تا دارایی های این مؤسسه غیردولتی را در تمام ۱۴ ولایتی که فعالیت میکرد ضبط نمایند.

۳۹. رویداد های خشونت علیه زنان و دختران، از قتل های ناموسی گرفته تا ازدواج های اجباری و ضرب و شتم گزارش شده است که منجر به جراحات، معلولیت ها و خودکشی های گزارش شده گردیده است. در پاسخ، نهاد اسپاتالیت تیم های سیار مشوره های روانی و اجتماعی را در ولایت های هرات، قندهار و پکتیا فرستاد و به تعداد بیش از ۷۰۰ کارمند خط مقدم جامعه مدنی را در بخش رسیده گی به خشونت های جنسیتی آموزش داد و

بیش از ۵۸۰۰۰ نفر از جمله ۲۰۰۰۰ نفر از جوانان را در مورد حساس بودن پیرامون حقوق زنان و دختران، پیامد های ازدواج در سن کودکی و جلوگیری از خشونت های جنسیتی آگاهی داد. مقامات اداره حاکم با استفاده از میکانیزم های مختلط رسمی و غیر رسمی عدلی و قضایی جهت رسیده گی به مسایل مدنی و جزایی، از جمله قضایای گزارش شده خشونت علیه زنان و دختران ادامه دادند. این میکانیزم ها متعادل نبوده و نگرانی های دسترسی زنان به عدالت را مورد رسیده گی قرار نمیدهد.

۴۰. در ماه اپریل، یوناما، اداره زنان سازمان ملل متحد و سازمان بین المللی مهاجرت با زنان افغان در مورد وضعیت فعلی آنها، از جمله محدودیت شدید اخیر برای زنان افغان که برای سازمان ملل متحد کار میکنند، مشورت نمودند. در مجموع، با تعداد ۳۵۰ نفر زن با پیشینه های مختلف در ۲۰ ولایت مشورت صورت گرفت. تقریباً همه زنان افغان یعنی (۹۸ درصد) که با آنها مشورت صورت گرفت گفتند که وضع محدودیت بالای تحصیل و اشتغال تأثیرات منفی بالای زنان و دختران بجا گذاشته است. مشورت ها نشان داد که ممنوعیت و محدودیت های شدید بالای زنانی که در مؤسسات غیردولتی و سازمان ملل متحد کار مینمایند، تأثیرات منفی بالای خانواده ها و جوامع دارد. ۸۰ درصد از زنان در سه ماه گذشته شاهد کاهش در فعالیت های درآمد زا بوده اند. بیکاری زنان وضعیت آنها را در خانه بدتر کرده است و استفاده از میکانیزم مجادله منفی (مانند کار اطفال، ازدواج در سن کودکی و بیجاشدن) را افزایش داده، نفوذ آنها در تصمیم گیری را کاهش داده، روابط آنها با اعضای مرد خانواده را بدتر ساخته و احتمال خشونت های خانواده گی را بیشتر کرده است. در کل، زنان افغان یک بحران عمیق سلامت روانی و گسست اجتماعی را به تصویر کشیدند. درخواست آنها از جامعه جهانی این بود که آنها را به سرنوشت خود شان رها نکند، بلکه حقوق زنان را منحنیث نشانه کلیدی برای همه تصمیم گیری ها در مورد مشارکت زنان در افغانستان قرار دهد.

۴۱. از ۵ ماه اپریل، پس از محدودیت های شدید طالبان بالای زنان افغانی که برای سازمان ملل متحد کار میکنند، یوناما مشوره های تخنیکی و بلند بردن آگاهی خود را که به اداره تنظیم محابس و محابس ولایتی اداره حاکم ارائه میکرد و همچنان تعامل و تماس خود را با زندانیان در چندین زندان، از جمله محبس پلچرخ در کابل که نیاز به کارکنان داخلی ذکور و اناث داشت، متوقف کرد.

۴۲. باوجود تلاش های دوامدار جهت کاهش جمعیت زندانیان، از اواسط ماه مارچ بدینسو، حدود ۸۰۰ نفر از جمع ۲۰۰۰ زندانی که به دلیل بازگشت از جمهوری اسلامی ایران به محابس برده شدند، سیستم محبس را هر چه بیشتر تحت فشار قرار داد. محدودیت های مالی و توقف کمک های مالی تأثیر قابل توجهی بالای توانایی اداره تنظیم محابس جهت برآورده کردن معیار های بین المللی، از جمله تأمین سیستماتیک مواد غذایی و بهداشتی کافی، آموزش های حرفه ای و مراقبت های صحتی بجا گذاشته است.

۴. انکشاف اقتصادی، هماهنگی تمویل کنندگان و موثریت کمک ها

۴۳. عواید گزارش شده و تجارت انجام شده در طول دوره گزارشدهی نسبتاً قوی باقی ماند. ارقام موجود نشان میدهد که عواید دولت در جریان سال مالی ۱۴۰۱ (که در ماه مارچ ختم میشود)، به حدود ۲.۲ میلیارد دالر رسید و مالیات پیش بینی شده از تولیدات ناخالص داخلی به ۱۳.۸ درصد رسید. جمع آوری عواید که عمدتاً به عواید جمع آوری شده در سرحدات متکی بود (تقریباً ۵۵ درصد مجموع عواید را تشکیل میدهد). منابع غیر مالیاتی ۵۱ درصد عواید داخلی را که بخشی از آن از طریق استخراج ذغال سنگ و صادرات آن عمدتاً به پاکستان تأمین میشود، تشکیل میدهد. بتاريخ ۱۷ اپریل، مقامات اداره حاکم کاهش مالیات برای مشاغل کوچک را از ۱.۵ درصد به ۰.۵ درصد اعلان نمودند. آنها یک سروی ملی در مورد قوانین مالیاتی را بتاريخ ۳ ماه می راه اندازی نمودند و ۲۷ تدابیر،

از جمله کاهش مالیات یا معافیت های اضافی در سکتور های خاص صنعتی، تجارتي، زراعتی و تعلیمی را بتاريخ ۱۵ ماه می اعلان نمودند.

۴۴. ارقام غیر رسمی گمرکات نشان میدهد که صادرات در سال ۲۰۲۲ به ۱.۹ میلیارد دالر در برابر حد اوسط ۰.۸ میلیارد دالر در جریان سالهای ۲۰۱۹ الی ۲۰۲۱ و ۰.۵ میلیارد دالر در ربع اول سال ۲۰۲۳ رسید که ۷ درصد افزایش را در مقایسه با ربع اول سال ۲۰۲۲ نشان میدهد. همین ارقام نشان میدهد که واردات به ۱.۸ میلیارد دالر رسید که ۳۲ درصد افزایش را نشان میدهد. افزایش صادرات ناشی از صادرات ذغال سنگ (۲۶ درصد، با ۲۳ درصد سهم کلی) و منسوجات (۲۸ درصد، با ۱۵ درصد سهم کلی) بوده است. پاکستان و هند از جمله بزرگترین بازار های صادراتی افغانستان بوده که (بالترتیب ۶۰ درصد و ۲۰ درصد مجموع صادرات را تشکیل میدهند) در حالیکه جمهوری اسلامی ایران عمده ترین کشور مبدأ وارداتی (۲۲ درصد)، پس از پاکستان (۱۸ درصد)، چین (۱۵ درصد) و امارات متحده عربی (۱۳ درصد) باقی مانده است. کسر تجارت در سه ماه اول سال ۲۰۲۳ به ۱.۳ میلیارد دالر افزایش یافت که نسبت به مدت مشابه سال قبل ۴۵ درصد رشد داشت.

۴۵. بین ۴ فبروری و ۱۸ اپریل ۲۰۲۳، پول افغانی در برابر دالر امریکایی الی ۵.۴ درصد کاهش داشت. فشار های تورم بطور قابل توجهی از ۱۸.۳ درصد در سال در ماه جولای ۲۰۲۲ به ۳.۵ درصد در ماه فبروری ۲۰۲۳ کاهش یافت. بانک مرکزی کاهش محدودیت ها در برداشت پول برای افراد و شرکت ها را بتاريخ ۳ ماه اپریل اعلان نمود.

۴۶. گزارش تحت نام "چشم انداز اجتماعی- اقتصادی افغانستان ۲۰۲۳"، گزارش دوم تحت همین نام که بتاريخ ۲۳ ماه اپریل ۲۰۲۳ توسط اداره برنامه های انکشافی سازمان ملل متحد (یو ان دی پی) منتشر شد، تداوم شکننده گی اقتصاد افغانستان و اهمیت کمک های خارجی را بیان میکند. مصارف سرانه نشان میدهد که تقریباً ۸۵ درصد جمعیت زیر خط فقر ۲۰۲۰ قرار دارند (به صفحه ۱۸ گزارش اداره برنامه های انکشافی سازمان ملل متحد مراجعه کنید). گزارش به تأثیرات ناگوار محدودیت های کار و تحصیل بر چشم انداز اقتصادی برای زنان و دختران اشاره مینماید.

۴۷. در یک ارزیابی سریع سازمان بین المللی کار در ۸ مارچ ۲۰۲۳، تذکر داده شد که میزان اشتغال در تناسب به جمعیت نزدیک به ۳ درصد پائین تر از سطح قبل از ماه آگست ۲۰۲۱ باقی مانده است. تخمین زده میشود که اشتغال در ربع چهارم سال ۲۰۲۲، ۴۵۰۰۰۰ شغل کمتر از ربع دوم سال ۲۰۲۱ بوده است که کارکنان جوان و اناث هر دو ۲۵ درصد کمتر در مقابل ۷ درصد کاهش تخمین شده برای مردان بوده است. اشتغال آزاد خانگی عمدتاً به مشارکت زنان در بازار کار تبدیل شده است. وضع محدودیت ها بالای تعلیمات ثانوی و تحصیلات عالی دختران در سال ۲۰۲۲ به نامتناسب بودن تأثیر بالای اشتغال جوانان کمک خواهد کرد.

۴۸. سکتور خصوصی همچنان با چالش های مرتبط با نائباتی سیاسی و حقوقی، از جمله معاملات بین المللی بانکی، برداشت پول محدود از بانک ها، مشکلات ویزه و دسترسی به بازار های خارجی و تأمین برق نا مطمئن مواجه اند. چالش ها در سکتور مالی منجر شده است تا اقتصاد افغانستان بالای منابع غیر رسمی دریافت و ارسال پول شدیداً متکی باشد.

۴۹. مقامات اداره حاکم به آجندای خودکفایی اقتصادی خود متعهد باقی مانده، تولیدات ملی را برای بازار داخلی و صادرات ارتقاء میدهند و تجارت، زراعت، معدن، صنعت و زیربنا های تولیدی را در اولویت قرار میدهند. کار بالای کانال آبیاری ۲۸۵ کیلومتری قوش تپیه که فاز یا مرحله اول آن (۱۰۸ کیلومتر) است ادامه پیدا کرد و اکنون بیش از ۷۰ درصد تکمیل شده است. مقامات اداره حاکم گزارش دادند که در سال ۲۰۲۲ به تعداد ۸۰ پروژه کوچک

معادن و دو پروژه بزرگ استخراج معدن و همچنین قرارداد هایی برای ساخت دستگاه تولید برق از ذغال سنگ یا گاز را عقد نموده اند. بتاريخ ۲۱ فبروری، آنها شامل ساختن ۱۱ پروژه، بشمول بعضی از پروژه های نزدیک به اتمام را که در ماه آگست ۲۰۲۱ تعلیق گردیده بودند، در بودجه اعلان نمودند.

۵۰. در ماه مارچ، تیم کشوری سازمان ملل متحد بازننگری و نهایی سازی چهارچوب استراتژیک برای افغانستان را برای سالهای ۲۰۲۳ - ۲۰۲۵ که پس از وضع ممنوعیت کار زنان افغان با مؤسسات غیردولتی در ماه دسامبر ۲۰۲۲ از سوی طالبان متوقف شده بود از سر گرفت. چهارچوب استراتژیک یک پلان درازمدت را ضمن سازگاری با نیازمندیها و محدودیت های در حال تغیر و در اولویت قراردادن قشر آسیب پذیر و در حاشیه رانده شده فراهم میسازد.

۵۱. سازمان ملل متحد و مراجع تمویل کننده کلیدی به هماهنگی کمک ها هر دو هفته از طریق گروپ هماهنگی افغانستان و گروپ های کاری استراتژیک مربوط ادامه داد. گروپ هماهنگی افغانستان در حال بازننگری چهارچوب مشترک خود برای حمایت شرکای بین المللی در افغانستان که (در ماه دسامبر ۲۰۲۲ متوقف شده بود) است که این چهارچوب یک رویکرد مشارکتی برای حمایت از نیازمندیهای اساسی بشری گروپهای آسیب پذیر و در معرض خطر در افغانستان طی سالهای ۲۰۲۳ - ۲۰۲۵ با هدف کاهش حجم موارد بشری با گذشت زمان فراهم خواهد کرد. چهارچوب استراتژیک و گروپ کاری و هماهنگی مشترک افغانستان باهم هماهنگی نزدیک خواهد داشت.

۵۲. سهولت واردات پول نقد که توسط سازمان ملل متحد جهت حمایت از عملیات بشردوستانه ایجاد شده است، مبلغ ۲.۵۹ میلیارد دالر امریکایی را بین اول دسامبر ۲۰۲۱ و ۱۵ می ۲۰۲۳ انتقال داده است. در این مدت، ۱۹ نهاد، وجوه مالی و برنامه های سازمان ملل متحد، بانک جهانی، بانک انکشاف آسیایی و ۴۸ سازمان بین المللی غیر دولتی منظور شده به این سهولت دسترسی داشته اند. از زمان تسهیل و رفع محدودیت های برداشت پول از بانک در ماه جون ۲۰۲۲ بدینسو، مؤسسات اشتراک کننده میتوانند پول شانرا از هر بانکی در افغانستان دریافت نمایند. نقدینگی تحویل داده شده نقش کلیدی را در ثبات پول افغانی ایفاء نموده و تحرک اقتصادی را فراهم کرده است.

۵۳. صندوق وجهی خاص برای افغانستان به ارائه کمک منسجم به نیازمندیهای اولیه بشری به آسیب پذیر ترین جوامع ادامه داد. صندوق وجهی خاص با فعالین بشردوستانه جهت ایجاد یک میکانیزم نظارتی برای پاسخگویی در مورد پاسخ، از جمله در مورد مشارکت زنان کار کرد. بتاريخ ۱۳ مارچ، جلسه ریح وار کمیته رهبری قبل از جلسه گروپ هماهنگی افغانستان در دبی برگزار گردید و توافق شد تا به حمایت از زون جنوبشرق بعنوان چهارمین برنامه مشترک منطقه ای آن اقدام شود. به تعداد ۳.۷۸ میلیون نفر که ۴۱.۴ درصد آنرا زنان تشکیل میداد، از صندوق وجهی خاص در سال ۲۰۲۲ مستفید شدند.

۵۴. سازمان ملل متحد در افغانستان پیشرفت هایی در راستای کاهش تقلب و انحراف وجوه مالی داشته است. جهت تقویت سیستم آنلاین همکار و تشریک معلومات با قراردادی ها، بتاريخ ۱۷ ماه می، ادارات ملل متحد توافق نمودند تا روی یک رویکرد مشترک برای ارزیابی شرکای تطبیق کننده بالقوه کار کنند. سازمان ملل متحد تعامل و تماس را با مراجع تمویل کننده در مورد ارزیابی خطرات مشترک طی یک ورکشاپ مشترک که بتاريخ ۱۷ و ۱۸ مارچ با بانک جهانی و صندوق وجهی خاص برای افغانستان برگزار گردید آغاز کرد.

۵۵. مقامات اداره حاکم قصد شان را برای رسیده گی به آسیب پذیری های اقلیمی و نگرانی های زیست محیطی نشان دادند. در اواخر فبروری و اوایل مارچ، کمپاین غرس نهال در سراسر کشور را افتتاح نمودند و اعلان نمودند که قصد دارند تا به تعداد ۴۰ میلیون نهال را در سرتاسر افغانستان غرس نمایند. اداره ملی محافظت از محیط زیست

اداره حاکم برنامه های بلند بردن سطح آگاهی در مورد محیط زیست را بطور منظم، به ویژه در مکاتب برگزار مینماید. مقامات اداره حاکم بطور منظم نگرانی های خود را در این زمینه ابراز میکنند و برای رسیده گی به حوادث اقلیمی، از جمله تشدید خشکسالی، سیلاب و فرسایش سواحل دریای آمو در امتداد مرز شمالی افغانستان درخواست همکاری مینمایند.

۵. کمک های بشردوستانه

۵۶. افغانستان با سطوح بی سابقه ای بحران بشری، اقلیمی و اقتصادی در تمام ۳۴ ولایت مواجه است. پس از ممنوعیت کارکنان اناث افغان در مؤسسات غیردولتی بین المللی در ۲۴ دیسامبر، سروی های سریع توسط جندر و گروپ های کاری دسترسی بشردوستانه دریافت که ۶۷ درصد از ۱۲۹ مؤسسات پاسخ دهنده گزارش دادند که کارکنان اناث به دفتر نمی آیند. حدود ۷۷ درصد مؤسساتی که توسط زنان رهبری میشد یا بطور کامل و یا قسماً فعالیت های شانرا متوقف کرده بودند و حدود ۵۴ درصد بودجه کافی برای ادامه فعالیت در ماه مارچ ۲۰۲۳ نداشتند. تأثیرات سکتور محور این ممنوعیت بطور منظم توسط تیم کشوری بشردوستانه نظارت میشود. در حالیکه کستر های صحت، تغذیه و معارف گسترده بودند، میزان پاسخ دهی در سه ماه اول ۲۰۲۳ در مقایسه با مدت مشابه در سال ۲۰۲۲ در سایر کسترها کاهش حاشیه ای یا قابل توجهی را نشان داد. موانع بوروکراتیک و تأخیر در تأمین وجوه مالی از جمله عوامل مؤثر اند.

۵۷. دسترسی به زنان نیازمند، بخصوص در زمینه ارزیابی و نظارت بشردوستانه بطور فزاینده ای چالش برانگیز شده است. در حالیکه مشارکت زنان در ارزیابی و نظارت در بعضی از سطوح ادامه دارد، تداوم این فعالیت ها به دلیل توقف و بررسی از سوی مقامات و احساس عدم مصئونیت متأثر شده است. بخش های مهم بلند بردن سطح بهداشت و خطر ارتباطات و فعالیت های متمرکز بر مشارکت محل متأثر شده است که موجب نگرانی خاص است، زیرا کشور وارد فصل بهار میشود که شیوع بیماری های ساری مانند اسهال آبگی حاد و کولرا متحمل است. باوجود این چالش ها، جامعه بشردوستانه همچنان به گفتگوها جهت گسترش مجوز ادامه میدهد. پلان پاسخ بشردوستانه برای سال ۲۰۲۳ تا ۲ ماه جون صرف ۹ درصد از مجموع ۴.۶۳ میلیارد دالر درخواست شده را دریافت نموده است.

۵۸. بین اول جنوری و ماه مارچ ۲۰۲۳، به تعداد ۱۵.۸ میلیون نفر از کمک های بشردوستانه مستفید گردیدند که از این میان ۱۳.۵ میلیون نفر کمک های غذایی و معیشتی، ۴ میلیون نفر مراقبت های صحتی، ۲.۱ میلیون طفل و مادران شیرده مراقبت های جلوگیری و رسیده گی به سوء تغذی حاد، ۴ میلیون نفر آب آشامیدنی، کمک حفظ الصحه و بهداشت، ۶۱۱۰۰۰ طفل دسترسی به تعلیم و مواد تعلیمی، ۲۹۲۰۰۰ نفر سرپناه اضطراری و وسایل منزل و ۷۰۰۰۰۰ نفر حد اقل یک نوع کمک محافظتی را دریافت نمودند.

۵۹. بین ۶ فبروری و ۲۰ می، جامعه بشردوستانه به ۱.۳۵ میلیون نفر با کمک به تقویت مصئونیت غذایی خانوار و تقویت مقاومت، از جمله ۱۴۷۰۰۰ نفر تخم اصلاح شده گندم با کیفیت بالا و سازگار با محیط و کود کیمیاوی، ۷۱۷۰۰۰ نفر حمایت محافظت از مالدار، ۳۳۶۰۰ نفر کمک های تولید مرغ، ۲۵۲۰۰۰ بسته های تولید سبزیجات و باغداری خانگی، ۴۵۰۰۰ نفر تجهیزات زراعتی کوچک، ۱۴۰۰۰ نفر پول نقد در برابر کار برای بازسازی زیربنای آبیاری در محل و ۱۳۸۰۰۰ نفر افراد سالمند، معلولین، زنان یا اطفال که سرپرست خانواده بودند پول نقد بدون قید و شرط یا مقاصد متعدد را دریافت نمودند. بیش از ۱۵۰۰۰ رس گاو در برابر بیماری پوست توده ای در ۹۷ ولسوالی واکسین شدند که ۷۲۰۰۰ خانواده را کمک کرد.

۶۰. در سال ۲۰۲۳ تا کنون، به تعداد ۱۳۳۴۹ مورد مشکوک بیماری سرخکان وجود داشته است که (۷۷ درصد آن اطفال زیر سن ۵ سال بود). بین اول جنوری و ۲۰ مارچ، ملل متحد به تعداد بیش از یک میلیون طفل را در برابر بیماری سرخکان در همه ولسوالی ها واکسین نمود. در همین مدت، به تعداد ۵۴۱۷۴ مورد بیماری اسهال

آبگی حاد توأم با کم آبی وجود که (۵۵ درصد اطفال زیر سن ۵ سال به آن مصاب بود) گزارش شده است. در سال ۲۰۲۳، دو مورد ویروس فلج وحشی اطفال یا پولیوایروس از نوع ۱ در افغانستان ثبت شد.

۶۱. تعداد مشوره های صدمه های روحی (تروما) مرتبط به جنگ بین ۱۶ جنوری و ۲۰ می ۵۲ درصد در مقایسه با مدت مشابه در سال ۲۰۲۲ با ۲۶۹۲ نفر که مراقبت های صدمه روحی مرتبط به جنگ را دریافت نمودند، در مقایسه با ۵۶۱۳ نفر در مدت قبل، کاهش یافته است. از شروع سال ۲۰۲۳، به تعداد ۲۱۴۰۰۰ اطفالی که به بیماری شدید سوء تغذی حاد مصاب بودند در ۳۱۷۹ مراکز صحتی بستردار و کلینیک های سرپا تحت مداوا قرار گرفتند. بیش از ۷۰۰ تیم سیار صحتی و سوء تغذی نیز جهت رسیدگی به مردم در ساحات دوردست اعزام شدند و به تعداد بیش از ۵۴۰۰۰۰ مشوره های صحتی را در ماه ارائه نمودند.

۶۲. بین جنوری و اپریل ۲۰۲۳، در مجموع به تعداد ۴۳۰۹۹۳ نفر بعنوان کسانیکه به افغانستان عبور نمودند ثبت شدند. از این تعداد، ۶۱۶۴۰ نفر آن اخراج شده بودند و ۳۶۹۳۵۳ نفر آن عودت کننده داوطلب بودند. حدود ۱۰۶۳۳۲ نفر از جمهوری اسلامی ایران و ۳۲۴۶۶۱ نفر از پاکستان عودت نموده بودند. بین ۱۶ جنوری و ۱۵ می ۲۰۲۳، بیش از ۲۶۵۴۰۰ نفر مهاجرین افغان فاقد مدرک از طریق چهار مرکز پذیرش عودت کننده گان سازمان بین المللی مهاجرت در هرات، نیمروز، ننگرهار و قندهار عبور نمودند. مراکز پذیرش عودت کننده گان از تاریخ ۳۰ مارچ و ۵ اپریل فعال نبودند، اما مراکز پذیرش عودت کننده گان در ننگرهار و قندهار عدم فعالیت مؤقت را به دلیل محدودیت های شدید بالای کارکنان اناث ملل متحد تجربه نمودند. بین جنوری و ۱۰ می، حدود ۲۴۴۰ نفر مهاجرین افغان عمدتاً از پاکستان (۲۲۳۵) نفر و جمهوری اسلامی ایران (۱۷۲) نفر تحت برنامه عودت داوطلبانه ملل متحد به افغانستان عودت نمودند. سرعت بازگشت مهاجرین در سال ۲۰۲۳ بیشتر از مدت مشابه در سالهای ۲۰۲۱ و ۲۰۲۲ بوده است که اکنون از ۱۳۶۳ بازگشت مهاجرین در طول سال ۲۰۲۱ فراتر است. بین جنوری و اپریل، ملل متحد به تعداد ۲۵۹۰۰۰ نفر بیجاشده گان داخلی، مهاجرین عودت کننده و اعضای جوامع میزبان را در ۸۰ ساحة اداری اولویت بازگشت و ادغام در سراسر افغانستان کمک نمود.

۶۳. تعداد رویداد های مربوط به مداخله در تطبیق فعالیت های بشردوستانه بلند باقی مانده و ۲۹۹ رویداد بین ۶ فروری و ۲۰ می ۲۰۲۳ در مقایسه با ۱۵۸ رویداد در مدت مشابه در سال ۲۰۲۲ گزارش داده شد. در جریان دوره گزارش دهی، ۷۸ حمله علیه پرسونل، دارایی ها و مراکز ثبت گردید که نسبت به ۹۱ رویداد ثبت شده در مدت مشابه در سال ۲۰۲۲ یک کاهش را نشان میدهد. علاوه براین، ۱۱۸ رویداد مرتبط به جنر ثبت گردید که حدود ۹۷ درصد آن به مقامات اداره حاکم نسبت داده شد که شامل مداخله در برنامه ریزی، رویداد ها در ایست های بازرسی، تهدید علیه کارکنان بشردوستانه، دارایی ها و مراکز و موضوع محرم حین رفت و برگشت کارمندان اناث بود.

۶۴. اداره خدمات عملیات ماین سروی و پاکسازی بیش از ۹.۲ کیلومتر مربع اراضی مملو از ماین را آغاز کرد و به تعداد ۸۰۰۰ اشیای انفجاری بشمول مواد انفجاری جاسازی شده را بطور مصون پاکسازی نمود. به تعداد مجموعاً ۳۹۰۰۰ نفر از جمله ۱۴۰۰۰ زن و دختر در مورد خطر اشیای انفجاری در محلات و مناطق بازگشت آموزش دریافت نمودند.

۶. مبارزه با مواد مخدر

۶۵. بتاريخ ۸ مارچ ۲۰۲۳، طالبان فرمان منع کشت کانابیس در افغانستان را که متمم فرمان قبلی مؤرخ ۳ اپریل ۲۰۲۲ بود و طی آن کشت مواد مخدر بشمول خشخاش را منع کرد صادر نمود. بنابر گزارش ها، قیمت کانابیس با کیفیت بالا پس از صدور فرمان اخیر ۱۰ درصد افزایش یافت. بعضی گزارش های ساحوی نشان میدهد

که کشت خشخاش در سراسر کشور بسیار کاهش یافته و از بین بردن مزارع خشخاش بطور گسترده راه اندازی میگردد. اداره کنترل مواد مخدر و جرایم ملل متحد به نظارت خود از کشت تریاک در افغانستان ادامه میدهد.

۶۶. منع قاچاق مواد مخدر بطور کامل عملی نگردیده و تجارت تریاک تا هنوز هم در سراسر کشور صورت میگیرد. براساس گزارش های تایید نشده بعضی از بازار های تریاک از نقاط برجسته در امتداد جاده های عمومی به مکان های مخفیانه تر منتقل شده اند تا از ساحة دید به دور باشند.

۶۷. با ادامه ممنوعیت مواد مخدر، طور اوسط قیمت تریاک خشک و تازه در مزارع بلند بوده و هر کیلوگرام آن بالترتیب حدود ۳۳۵ دالر و ۲۰۲ دالر است که بیش از چهار برابر قیمت تریاک خشک در ماه جولای ۲۰۲۱ است. قیمت تریاک در ایالات متحده آمریکا در پنج ماه گذشته ثابت بوده است، با آنهم نوسانات در تبادله با سایر ارز های ملی بالای بازار های مواد مخدر تأثیر گذاشته است. مقامات اداره حاکم تولید و تجارت میتامفیتامین را ممنوع اعلان کرده است و گفته اند که آنها تمام فعالیت های مرتبط به آنرا مهار و مواد ضبط شده را تخریب مینمایند. با وجود آنهم، گزارش ها از ساحة نشان میدهد که فعالیت های غیرقانونی مرتبط به این مواد کنترل شده مانند تولید و تجارت همچنان ادامه دارد. کشف و ضبط در کشور های مجاور نشان میدهد که بعضی از این فعالیت ها در امتداد مرز کماکان ادامه دارد. بتاريخ ۸ مارچ، معین وزارت مبارزه علیه مواد مخدر اداره حاکم کشور های منطقه را تشویق نمود تا در مبارزه علیه مواد مخدر و قاچاق مواد شیمیایی پیش ساز، پول شوپی و سرازیر شدن پول غیرقانونی به قاچاقچیان همکاری نمایند و با فراهم نمودن معیشت بدیل به زارعین با کشت خشخاش مبارزه نمایند.

۶۸. از ماه فبروری بدینسو، برنامه انکشاف بدیل اداره کنترل مواد مخدر و جرایم ملل متحد به بیش از ۲۳۷۵ خانواده رسید که ۴۷ درصد آنرا زنان سرپرست خانواده (بطور مجموعی ۱۶۶۲۵ افراد ذینفع) در ولایات هلمند، قندهار، ننگرهار، و لغمان که یک بخش کوچکی از زارعین نیازمند متکی به کشت خشخاش در این ولایات اند تشکیل میداد. این برنامه زارعین، از جمله آنهایی که فاقد منابع و مهارت بودند را از طریق تولید بهتر سبزیجات، مرغداری، تولید غلات، مالداری و پروسس لبنیات و با اتصال افراد ذینفع به بازار های محلی و دسترسی به مواد غذایی و گذار به معیشت قانونی بدیل کمک کرد.

۶۹. اداره کنترل مواد مخدر و جرایم ملل متحد ادویه، تجهیزات طبی، بسته های تقویتی غذایی و بسته های بهداشتی اولیه را به هفت مرکز تداوی معتادین فراهم کرد. این کمک ها به افزایش دسترسی به مدارک مبتنی بر شواهد، خدمات درمانی با کیفیت حقوق بشر برای مصرف کننده گان مواد مخدر اعم از زن و مرد در سراسر کشور و مواد غذایی ضروری، تجهیزات طبی و کمک های اجتماعی اولیه در چهار زندان در ولایت های کابل، قندهار، هلمند و نیمروز، بشمول اطفال و نوزادان در محابس کمک خواهد کرد.

۷. حمایت از مأموریت

۷۰. از ۳۰ اپریل، میزان بست های خالی در یوناما برای کارکنان بین المللی ۱۰ درصد، برای رضاکاران ملل متحد ۹ درصد، برای افسران مسلکی داخلی ۱۷ درصد و برای کارکنان داخلی ۱۲ درصد در مقایسه با میزان منظور شده ۹ درصد، ۱۰ درصد، ۴ درصد و ۴ درصد بوده است. تناسب کارکنان اناث ۳۲ درصد برای کارکنان بین المللی، ۳۸ درصد برای رضاکاران ملل متحد، ۸ درصد برای افسران مسلکی داخلی و ۸ درصد برای کارکنان داخلی بود. برنامه رضاکاران ملل متحد یک پایپ لاین بسیار مهم برای زنان جوان افغان که میخواهند به نیروی کار ملل متحد بپیوندن است. مأموریت یوناما تدابیری اتخاذ نموده است تا دشواری اضافی را که پرسونل اناث داخلی به آن مواجه اند و آنلاین فعالیت مینمایند کاهش دهد. دفتر یوناما در آلماتا برای استفاده در دسترس باقی است.

۸. ملاحظات

۷۱. رژیم طالبان برای مدت ۲۲ ماه ثبات داخلی را با استفاده از اقدامات سرکوبگراییانه در افغانستان حفظ کرده است و اقتصاد خود را در سطح تعادل پایین در حالیکه قدرت خود را حفظ نموده، مدیریت کرده است. در حالیکه کرسی کابینه مقامات اداره حاکم در کابل باقی است، تصامیم پالیسی عمومی به رهبر نسبت داده شده و توسط وی در قندهار اتخاذ میگردد. نظارت از تطبیق این تصامیم در سطح مرکز و ولایات از طریق شوراهای تعیین شده صورت میگردد. کابینه اداره حاکم در مورد موفقیت خود در جمع آوری عواید پیوسته گزارش میدهد.

۷۲. طالبان یک پالیسی اقتصادی مبتنی بر خودکفایی را مطرح کرده اند. با آنهم، توانایی رسیده گی به بخش عمده نیازمندیهای بشری شدیداً متکی بر مراجع تمویل کننده بین المللی است. ورود نقدینگی نقش مهمی را در جلوگیری از یک وضعیت وخیم اقتصادی و بشری و همچنین فروپاشی کامل اقتصاد ایفاء نموده است. در حالیکه مقامات از پیشرفت در تخریب محصولات غیرقانونی گزارش میدهند، آنها هیچ معیشت بدیل را برای زارعین شناسایی یا تضمین نکرده اند. همچنین هیچ پیشرفتی در رسیده گی به تجارت فزاینده مواد مخدر غیرقانونی مصنوعی صورت نگرفته است. تکان های زیست محیطی و آسیب پذیری های اقلیمی نیازمندیهای بشری را همچنان افزایش داده و ممکن است چشم انداز یا آینده رشد اقتصادی ناشی از زراعت را بطور فزاینده ای به چالش مواجه سازد و چالش های تازه ای را برای صلح و امنیت داخلی و منطقه ای ایجاد کند.

۷۳. همانطوریکه قبلاً بیان کردم، وضعیت فعلی پایدار نیست. رهبری طالبان با افزایش محدودیت ها، سوء استفاده ها و تخطی های حقوق بشری، به ویژه حقوق زنان و دختران وضعیت را وخیم تر کرده اند. مراجع تمویل کننده با یک معضل انسانی و اخلاقی در پس زمینه ای از خواسته های متنازع برای تأمین منابع مالی به سایر مناطق مواجه اند. با توجه به این حقیقت که طالبان برخلاف اصول اساسی و منشور سازمان ملل متحد تا حدی زیادی زنان را از حضور در زنده گی عامه و خدمت محروم کرده اند، سازمان ملل متحد به چالش کشیده شده است. جامعه افغانی فقط میتواند فقیر تر باشد، و این اقدامات طالبان ملت را از دستیابی کامل به توانایی بالقوه اش باز میدارد.

۷۴. شورای امنیت در قطعنامه شماره ۲۶۸۱ (۲۰۲۳) مؤرخ ۷ اپریل ۲۰۲۳ خود تصمیم طالبان مبنی بر منع کار زنان افغان برای سازمان ملل متحد در افغانستان را محکوم کرد. نگرانی مشترکی را که شنیدیم در نشست فرستاده های ویژه برای افغانستان در دوحه مطرح شد و تأکید شد که طالبان محدودیت های غیر قابل قبول را بالای کار سازمان ملل متحد و اصول آن وضع نموده اند. من خواستار لغو این پالیسی های غیرقابل قبول بوده و همچنان خواهم بود. تعهد ما برای کمک به مردم افغانستان کماکان قوی باقی است. تأثیر شدید محدودیت ها بالای عملیات و فعالیت های ما تحت بازنگری دوامدار قرار دارد، زیرا ما تمام تلاش های خود را بخرچ میدهیم تا از مقامات بخواهیم که این اقدامات تبعیض آمیز را لغو نمایند. یک چیز واضح است که باوجود این وضعیت، مردان جایگزین هیچ کارمند داخلی انان سازمان ملل متحد نخواهد شد.

۷۵. باوجود امنیت نسبی، نگرانی های جدی در مورد حضور گروه های تروریستی خارجی در افغانستان همچنان وجود دارد. داعش خراسان یک تهدید تروریستی به کل جهان است. تحریک طالبان پاکستان و سایر گروه های تروریستی در قلمرو افغانستان همچنان حضور دارند. در عدم موجودیت انکشاف پایدار، معنادار و فراگیر خطر رشد جذابیت بعضی از این گروه های افراطی وجود دارد.

۷۶. تمایل طالبان برای عضویت در جامعه جهانی نیازمند این خواهد بود که طالبان گام های ملموس را در راستای محافظت و تحقق حقوق بشر بردارند. این به معنی حصول اطمینان از ایجاد یک حکومت فراگیر و تصمیم

گیری در مورد موضوعات که بر زنده گی روزمره تأثیر میگذارد است. اجازه دادن به آزادی بیان، از جمله مخالفت بدون ترس با دستگیری های خودسرانه بخصوص کسانی که در برابر برخورد تبعیض آمیز و سرکوبگرایانه علیه زنان و دختران صحبت میکنند، یک امر ضروری است. من همچنین در مورد مجازات فزینگی قضایی که توسط مقامات اداره حاکم صورت میگیرد عمیقاً نگران هستم.

۷۷. رویکرد سازمان ملل متحد در قبال کمک های بشردوستانه از حق مستفید شونده گان جدا ناپذیر است. با توجه به مقیاس نیازمندیها، بحران بشری گسترده تر در جهان، کمک ها به آسیب پذیرترین قشر همچنان فراهم خواهد شد. در ارائه این کمک، ما به نظارت ادامه خواهیم داد تا اطمینان حاصل شود که برنامه ها به شیوه ای فراگیر از طریق فراهم نمودن کمک ها توسط زنان برای زنان ارائه شود.

۷۸. در بخش های سیاسی، حقوق بشر و امنیتی، نماینده خاص من و کارکنان او به تعامل گسترده با طالبان و نماینده گان بخش وسیع از جامعه جهت بهبود وضعیت مردم افغانستان همچنان ادامه میدهد.

۷۹. من از تمام پرسونل سازمان ملل متحد در افغانستان تحت زعامت نماینده خاص من، روزا اوتونبایوا و شرکای همکار سازمانهای بین المللی غیرحکومتی بخاطر فداکاری و خدمات مستمر آنها تحت شرایط بی نهایت چالش برانگیز عمیقاً قدردانی مینمایم. من مشتاقانه منتظر دریافت گزارش از هماهنگ کننده خاص مطابق قطعنامه شماره ۲۶۷۹ (۲۰۲۳) شورای امنیت هستم.